

около десетина души, тогава скупомъ тржтнаха да вжрватъ. Сега си обяснихъ азъ чакаието на заптиите: тие ги било страхъ да нагазятъ въ балканътъ, може би да не нападнатъ комитите, да ма освободятъ, които въ това време бѣха поразани на сѣкждѣ.

Пжтътъ презъ балканътъ, само името му бѣше пжтъ, а въ сжщность то бѣ тѣсна хайдучка пжтечка, ископана на трапища отъ конѣте, които бѣха пжлни съ вода. Сѣки може да си представи до колко лесно е да пжтува изъ нея човѣкъ съ вжрзани ржцѣ. Синца вжрвѣхме единъ по единъ. Башибозукътъ, който вжрвеше подиря ми, започна по едно време да вика съ гласъ: „Излѣзва ха,